

ادامه از صفحه ۱۱

تئاتر در ایران زنده است

اگر ممکن است یک مقدار توضیح بدهید که بر اساس چه جور قوانینی شما می‌توانید این ۸۰ درصد وقت‌تان را صرف کنید تا بودجه جمع کنید؟ چه پیشنهادهایی قانونی‌ای وجود دارد که شما به عنوان مدیر یک تئاتر آزاد و مستقل، بتوانید بودجه کارتان را به دست بیاورید؟ آیا قوانین حقوقی و مالیاتی‌ای وجود دارد؟ در امریکا هنر به عنوان یک کار خیریه تعریف شده است. من نمی‌دانم این از نظر قانونی چه وقت اتفاق افتاده. فکر می‌کنم در سال‌های ۶۰ میلادی اتفاق افتاده. مثل موسساتی مثل محک در اینجا که پول به عنوان خیریه برای بیمارستان‌ها جمع می‌کند، یک گروه تئاتر در امریکا هم می‌تواند به همان طریق برای کارش پول جمع کند. موزه‌ها، بیمارستان‌ها، نمایشگاه‌ها یا هر سازمان هنری غیرانتفاعی‌ای که تجاری نیست، از همین راه خرجش را درمی‌آورد. موسسه‌های خیریه قانوناً موظفند به صورت سالانه درصدی از درآمد سالانه‌شان را به کارهای خیریه بدهند. بعضی از موسسه‌ها آن طور که خودشان را تعریف کرده‌اند می‌گویند ما تمرکزمان روی هنر است و پول‌مان را می‌دهیم به کارهای هنری. بعضی می‌گویند ما تمرکزمان روی بیمارستان‌هاست و پول‌مان را می‌دهیم به بیمارستان‌ها ... این بستگی به خود آن موسسه خیریه دارد. منتهای وقتی یک موسسه خودش را به عنوان موسسه خیریه تعریف می‌کند، دولت مجبورش می‌کند که درصدی از درآمدش را به گروه‌های غیرانتفاعی بدهد. از طرف دیگر هر شهروند امریکایی هر سال باید مالیات بدهد و گزارش مالیاتی‌اش را به دولت بفرستد.در صورت کمک خیریه به همان میزان از مالیات می‌توانید سالانه‌تان کسر می‌شود و روی آن کمکی که کرداید مالیات نمی‌دهید. همین افراد را در جامعه تشویق می‌کند که به سازمان‌های خیریه کمک کنند. گروه ما چون تمرکزش روی خورمیه‌هاست، جامعه ایرانی امریکا یا جامعه عرب سانفرانسیسکو خیلی به ما کمک می‌کنند، یعنی افراد چک می‌فرستند و حمایت می‌کنند. این‌س از نظر قانونی است. خود ما هم به عنوان یک گروه غیرانتفاعی هنری هر سال باید گزارش بدهیم پولی را که دریافت کرده‌ام چطور خرج کرده‌ام و نشان بدهیم که طبق آن چیزی که تعهد داشتیم عمل کرده‌ام.

و به موازات همین کمکی که از بنگاه‌های خیریه و از راه قانون معافیت‌های مالیاتی دیگران کسب می‌کنید، دولت هم حمایت و بودجه‌ای را خودش متقبل می‌شود؟ دولت امریکا وزارت فرهنگ و هنر ندارد. برای همین برعکس مدرس هستند که بودجه مستقیم از دولت می‌گیرند و بر اساس آن بودجه کار می‌کنند. گروه‌های هنری به دولت در واقع گفته‌اند نمی‌خواهیم دولت تصمیم بگیرد که چه کاری باید انجام شود و چه کاری نباید انجام شود، کمکش را هم نمی‌خواهیم. این هم نتایج مثبت دارد و هم نتایج منفی یکی از نتیجه‌های منفی‌اش این است که هیچ برنامه‌ریزی مرکزی از طرف دولت درباره نقش هنر در جامعه امریکا اتفاق نمی‌افتد. این به نظر من یک چیز منفی است. ولی خب بعضی‌ها فکر می‌کنند این یک چیز مثبت است. ولی یک نهاد دولتی هست به اسم National Endowment for the Arts که بودجه‌اش را کاملاً از دولت می‌گیرد. مثل هر موسسه دیگری که ممکن است برایش درخواست کمک بفرستیم برای این موسسه هم پروپوزال می‌فرستیم و در خواست کمک می‌کنیم. در نهایت ممکن است این کمک را بگیریم یا نگیریم. همه فکر می‌کنند که این تصمیم برای کمک کردن بر اساس کیفیت هنری کار گرفته می‌شود، ولی چیزهای دیگری هم در آن قاطبی است که حالا با سیاسی می‌تواند باشد یا سلیقه شخصی. به هر حال چیزهای دیگری در هر تصمیم‌گیری هست که قاطبی این پروسه تصمیم‌گیری هم می‌شود.

گروه‌هایی مثل گروه شما که در یک حوزه خاص کار می‌کنند چه قیمتی را برای بلیت در نظر می‌گیرند؟

بگویم شبیه خیلی از گروه‌های دیگر سانفرانسیسکو است.

برای هر اجرا باید سانسلی را هم اجاره کنید و هزینه سالن را هم پردازید؟

بله. بودجه نمایشی که روی صحنه می‌رود خرج سالن، حقوق هنرمندان و چیزهایی که برای صحنه‌پردازی و نور و...

استفاده می‌شود، حقوق عوامل فنی و... می‌شود.

به‌طور میانگین هر اجرای شما چند روز می‌تواند روی صحنه باشد؟

بستگی دارد که چقدر پول دارید. ولی ما هر کارمان بین چهار تا شش هفته روی صحنه است که می‌شود بین ۱۶ تا ۲۰ اجرا. بعضی سال‌ها شده که چهار کار در طول سال به روی صحنه برده‌ام. الان داریم برای دو کار برنامه‌ریزی می‌کنیم. به خاطر اینکه وضع اقتصادی خراب است. موسساتی که به ما کمک مالی می‌کنند، آنها هم وضع اقتصادی‌شان خراب است در نتیجه کمکی که به ما می‌کنند کمتر است. برای همین ما مجبور شدیم برای کار کمتری برنامه‌ریزی کنیم. **هرگز دیم به کارهایی که در ایران دیدید. از کدام کارها که در این مدت دیدید بیشتر لذت بردید.**

بین کارهایی که من در این مدت دیدم فکر می‌کنم «کبک» آقای رضا ثروتی کار قوی‌ای بود و «یک دقیقه سکوت» آقای یعقوبی که خلتیم کبخجایی کارگردانی کرده بودند. این دو کار خیلی هم با هم متفاوتند. کار آقای ثروتی از نظر کارگردانی و طراحی صحنه و اصلاً دید متفاوت به نوشته «کبک» من فکر می‌کنم خیلی کار موافقی بود و «یک دقیقه سکوت» به عنوان یک نوشته دراماتیک، نوشته خیلی پرتاثیری است و به خاطر جایی که در آن لحظه تاریخی در ایران دارد، فکر می‌کنم نمایشنامه خیلی مهمی است. کارگردانی‌اش هم کارگردانی فکر شده بود. بازی‌ها خیلی قوی بود و طراحی صحنه و همه چیز در خدمت داستان‌گویی قرار داشت. این دو تا کار فکر می‌کنم جزء کارهای مورد علاقه من بود. کارهای قوی دیگری که دیدم «فصل‌های تاریک ستاره‌ها» کار خاتم شاهمیری فکر می‌کنم خیلی قوی است. کار آقای علیزاد «بان کوهستانی» که در فستیوال دانشجویی دیدم خیلی قوی بود. یک کار دیگر هم دیدم به اسم «خواب‌های خاموشی» از کاظم سیاحی و ساز بیان که فکر کردم کار خوبی بود.

–**این سفر برایتان سفر کاری است؟ قرار است کاری انتخاب کنید یا مثلاً مناسبات کاری‌ای اینجا داشته باشید؟**

بله. من شش ماه از گروه تئاترمان مرخصی گرفتم که پنج ماهش را در ایران باشم. در این مدت هم خودم روی دو نمایشنامه نوشته خودم دارم کار می‌کنم. ولی هدف دیگرم این بود که با جامعه تئاتری تهران و با هنرمندا آشنا شوم و بعد وقتی که این نوشته‌های خیلی خوب به دستم آمده دلم می‌خواهد در درازمدت مجموعه‌ای از نمایشنامه‌های معاصر ایران را در امریکا چاپ کنم.

تئاتر در ایران زنده است

از زمان ساخت اولین خودروها و پرواز اولین هواپیماها، ایده ساخت وسیله‌ای که بتواند

نقش و کارکرد هر دو را داشته باشد، در ذهن بشر شکل گرفت و حتی برخی مبتکران و مخترعان به ساخت نمونه‌هایی از آن اقدام کردند، اما طرح‌شان هیچ‌گاه با موفقیت‌های تجاری همراه نشد و امروزه تنها می‌توان نمونه‌هایی از آنها را در موزه‌ها دید. هر چند در نگاه اول برخی گمان می‌کنند از آنجا که هم هواپیما و هم خودرو سال‌ها پیش اختراع شده است، تلفیق این دو با یکدیگر و ساخت هواپیمای جاده‌رو یا خودرو نباید چندان دشوار باشد اما باید در نظر داشت که یک خودرو پرنده برای کسب موافقت مسوولان و موفقیت در بازار تجارت باید چندین ویژگی داشته باشد از جمله اینکه با زیرساخت‌های کنونی برای خودروها و هواپیماها سازگار باشد، به سیستم پروازی مجهز باشد و دریافت گواهینامه خلبانی آن برای مردم عادی دشوار نباشد. دشواری‌هایی از این دست تاکنون مانع از آن می‌شد که خودروهایی دومنظوره

ساخت. ساخت خودرویی که بتواند همانند بالگرد پرواز کند، خودرویی که بتواند مانند کشتی روی آب شناور باشد یا حتی خودرویی که بتواند مانند زیردریای امکان سیاحت در کف اقیانوس‌ها را فراهم آورد، با دشواری‌های مشابهی روبه‌رو بود و فقط در سینماهای می‌شد چنین وسایل چندکاره‌ای را دید اما گویا در سال‌های اخیر وضعیت دگرگون شده است و مبتکران و نوآوران، به رویاهای کودکی‌مان که زمانی فقط روی پرده نقره‌ای جان داشتند، رنگ واقعیت بخشیده‌اند.

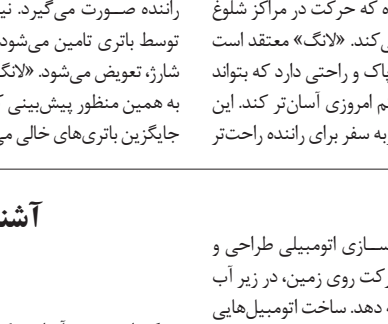
به‌تازگی آزمایش‌های مقدماتی یک خودرو با امکان تبدیل شدن به هواپیما انجام شد و امیدهای بسیاری از علاقه‌مندان به خودرو و پرواز را یک بار دیگر زنده کرد. شکل ظاهری این هواپیما که در نفر ظرفیت دارد، در حالت بدون بال شبیه خودروهای کوچک معمولی است، اما هنگامی که بال‌هایش را باز می‌کند و برای پرواز آماده می‌شود شبیه هواپیمای کوچک ورزشی است. این مدل هواپیما «ترانزیشن» نام دارد و محصول

شرکت «ترافوگیا» است که جمعی از فارغ‌التحصیلان «ام‌آی‌تی» در سال ۲۰۰۶ تأسیس کرده‌اند. این شرکت تاکنون سفارش‌های زیادی دریافت و ۴۰ دستگاه از این هواپیما را نیز پیش‌فروش کرده و از سال جاری تحویل این هواپیماها به مشتریانی که پیش‌خريد کرده بودند، آغاز شد. این هواپیماها با قیمت ۱۹۴ هزار دلار عرضه می‌شود که به گفته کارشناسان برای یک خودرو دوفرنه معمولی مبلغ زیادی است اما برای هواپیما مبلغ مناسبی است. به گفته کارشناسان این وسیله نقلیه توانسته است فاصله بین هواپیما و خودروهای معمولی را پر کند و بین این دو پل بزند، مردم نیز آن را «خودرو پرنده» می‌نامند، اما مسوولان این شرکت ترجیح می‌دهند آن را به عنوان هواپیمایی با قابلیت رانندگی در خیابان توصیف کنند. طراحان این هواپیما در توصیف ویژگی‌ها و مزیت‌های آن می‌گویند: «در ابتدای صبح پشت فرمان این خودرو می‌نشینید و رانندگی می‌کنید تا به بزرگراه برسید، آن وقت یک دکمه را می‌زنید تا بال‌های هواپیما باز شود و هواپیما پرواز کند. می‌توانید با یک بار سوخت‌گیری (با بنزین معمولی بدون سرب) ۸۰۰ کیلومتر پرواز کنید و

خودرویی برای شهروندان دوستدار محیط زیست

در تازه‌ترین ایده خودروهای الکتریکی بدون آلایندگی، خودرویی دو چرخ طراحی شده که می‌تواند به طور خودکار و با استفاده از حسگرها و جی‌پی‌اس، در ایمنی کامل حرکت کند و با تعویض باتری‌ها به جای شارژ کردن، زمان توقف خودرو را کاهش دهد. کارشناسان از خودروهای الکتریکی فاقد آلودگی، با عنوان خودروهای آینده‌دامی‌کنندواز هم‌اکنون طرح‌های جالبی برای آنها ارائه می‌دهند. «وی ۲۰۲۰» هم خودرویی از این نوع است. این خودرو که زاینده‌افکار یک طراح صنعتی به نام «رابین لایگ» است، طوری طراحی شده که حرکت در مراکز شلوغ شهری و حومه شهر را راحت می‌کند. «لایگ» معتقد است عصر آینده نیاز به خودروهای پاک و راحتی دارد که بتواند سفر کردن را در شهرهای متراکم امروزی آسان‌تر کند. این وسیله نقلیه خودکار است تا تجربه سفر برای راننده راحت‌تر

به‌تازگی یک شرکت خودروسازی اتومبیلی طراحی و تولید کرده است که علاوه بر حرکت روی زمین، در زیر آب نیز می‌تواند به حرکت خود ادامه دهد. ساخت اتومبیل‌هایی با توانایی‌های ویژه در زمان اولین اتومبیل‌ها در ذهن تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان شکل گرفت که یکی از آخرین دستاوردها در این حوزه، ساخت خودرویی است که می‌تواند در زیر آب نیز حرکت کند. این خودرو «اسکوبا» نام دارد و آنهایی را که ششم تا شانزدهم مارس ۲۰۰۸ از نمایشگاه خودرو ژنو سوتیس بازدید کردند، مجذوب زیبایی‌های خود کرد و خاطر خودروهای عجیب و شگفت‌انگیز «جیمز باند»

را یک بار دیگر به یاد آورد. جیمز باند در فیلم «جاسوسی که عاشقم بود» خودرویی داشت که می‌توانست زیر آب نیز حرکت کند. هر چند در آن زمان (سال ۱۹۷۷) چنین رویایی واقعیت نداشت و کارگردان با استفاده از فنون جلوه‌های ویژه، رویایی آن را روی پرده سینما، رنگ و اقیعیت بخشید اما امروزه است که هم می‌تواند روی سطح زمین و هم در زیر آب حرکت کند. ایده اولیه ساخت چنین خودرویی زمانی در ذهن طراح و سازنده آن نقش بست که فیلم «جیمز باند» را دید. وی می‌گوید پس از آنکه در آن فیلم خودروی را دیدم که در زیر آب حرکت می‌کرد، به فکر افتادم چنین خودرویی را بسازم و سه دهه از عمر را روی این کار گذاشتم و اکنون خوشحالم که چنین رویایی به واقعیت پیوسته است.

مهم‌ترین ویژگی این خودرو داشتن موتور درون‌سوز و موتور الکتریکی است. هنگامی که خودرو در سطح زمین حرکت می‌کند، موتور درون‌سوز آن فعال است و هنگامی که به درون آب می‌رود، به دلیل نبود اکسیژن لازم برای احتراق سوخت، موتور الکتریکی آن فعال می‌شود. مهم‌ترین

این هواپیمای جاده‌رو است یا خودرو پرنده

خودت را به دست رویاهایت بسپار

سلیمان فرهادیان

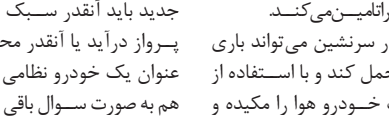
تا پیش از این حتی کابین خلبان هواپیماهای کوچک شخصی پر از دکمه، عقربه‌ها و چراغ‌های زیادی بود که چشم هر تماشاگرری را خیره می‌کرد و برای سر در آوردن از طرز کار آنها باید دوره‌های سخت و طولانی‌مدت آموزش‌های پرواز را طی کرد، اما یکی از مزیت‌های این هواپیما آن است که کابین خلبان همان کابین راننده است و درون آن چندان شلوغ نیست هر چند مجهز به جی‌پی‌اس است و روی صفحه رنگی نمایشگر آن می‌توان از وضعیت آب و هوایی مطلع شد. از جمله موارد ایمنی نصب‌شده در این هواپیما می‌توان به کیسه‌های هوا و سیرهای آبرودینامیک اشاره کرد. با این همه برای آنکه این هواپیما بتواند تاییدیه‌های نهایی این هواپیما کسب لازم است کارشناسان شرکت‌های بیمه از ایمنی این وسیله نقلیه مطمئن شوند. به گفته کارشناسان شرکت «ترافوگیا» حداکثر سرعت پرواز هواپیما ۱۹۰ کیلومتر بر ساعت است و در هر صد کیلومتر هشت لیتر بنزین مصرف می‌کند، حداکثر باری که این هواپیما می‌تواند حمل کند نیز ۲۰۰ کیلوگرم است.

«دیتریچ گرمش» رئیس شرکت ترافوگیا در مورد مشتریان خود نیز می‌گوید عمده مشتریان ما زوج‌های بازنشسته یا در آستانه بازنشستگی هستند. این مشتریان دوست دارند دوران بازنشستگی خود را به سفرهای دور و دراز برون و یک خودرو پرنده می‌تواند تمام نیازهای آنان را برآورده کند تا هم‌زمان لذت خلبانی و رانندگی را تجربه کنند. به گفته وی این هواپیما آنقدر جذاب است که زوجی که پیش از این خلبانی بلد نبودند تصمیم گرفتند برای هدایت این هواپیما خلبانی یاد بگیرند.

به گفته کارشناسان یکی از دلایل اصلی موفقیت این هواپیمای جاده‌رو آن است که از سال‌ها پیش ایده تلفیق خودرو با یک وسیله نقلیه دیگر مانند هواپیما، قایق و حتی زیردریایی مطرح شده است و حتی نمونه‌هایی از آنها در فیلم‌های سینمایی به نمایش درآمده است و بسیاری از مردم حتی از زمان کودکی با دیدن این خودروها رویای رانندگی یا خلبانی با آن را در سر می‌پروراندند. اما امروزه که این امکان فراهم شده است که با زدن یک دکمه در عرض ۱۵ تا ۲۰ ثانیه بال‌ها باز شود و یک خودرو معمولی شبیه هواپیما به پرواز درآید این رویا یک بار دیگر جان گرفته است.

خودرویی با قابلیت‌های یک بالگرد

به پشت‌سر خود پرتاب می‌کند. سرعت این خودرو روی جاده ۲۲۵ کیلومتر بر ساعت و سرعت آن در هوا به ۱۳۰ کیلومتر بر ساعت می‌رسد و می‌تواند به صورت عمودی از زمین بلند شود. این خودرو با یک باک پر از سوخت، می‌تواند تا ۴۰۰ کیلومتر حرکت کند. تبدیل وضعیت خودرو برای حرکت از روی زمین به آسمان یا برعکس، نزدیک به ۶۰ ثانیه طول می‌کشد که بخش عمده آن برای باز شدن ملخ‌ها صرف می‌شود. اما این موضوع که آیا این طرح جدید باید آنقدر سبک باشد که بتواند به آسانی به پرواز درآید یا آنقدر محکم باشد که بتوان از آن به عنوان یک خودرو نظامی کاربردی استفاده کرد، هنوز هم به صورت سوال باقی مانده است.

ارتش امریکابا قابلیت‌پروازاتامین‌می‌کند.

این خودرو با ظرفیت چهار سرنشین می‌تواند باری

به وزن ۵۰۰ کیلوگرم را حمل کند و با استفاده از

پره‌های نصب شده در عقب خودرو هوا را مکیده و

سال پنجم ■ شماره ۱۰۲۸ *شرق* روزانه

روبات خورشیدی که ساحل را تمیز می‌کند
در حال حاضر برای تمیز کردن سواحل از بولبولزهای برسرر و صدا و با مصرف زیاد انرژی استفاده می‌شود، به گزارش مهر اکنون گروهی از دانشمندان دپارتمان مهندسی ناواری دانشگاه سالنتیناری ایتالیا با همکاری یک شرکت ارائه‌دهنده فناوری‌های خورشیدی روبات کوچکی ابداع کرده‌اند که به یک موتور الکتریکی کوچک و باتل‌های خورشیدی فتوولتائیک مجهز است و می‌تواند به روشی ساده و کم‌هزینه سواحل تفریحی را تمیز کند. این محققان در این خصوص توضیح دادند: «ماشین‌های ساحل‌پاک‌کن کنونی هزینه‌های زیادی دارند و برای استفاده به نیروهای انسانی نیاز دارند. از سوی دیگر این ماشین‌ها بسیار کند حرکت می‌کنند و مجبورند برای نظافت ساحل در تمام ساعات تفریحی، فعالیت کرده و برای مردم ایجاد مزاحمت کنند. به همین دلیل ما ایده ساخت این نظافت‌کننده روباتیک را ارائه کردیم. این روبات می‌تواند به طور خودکار بر روی سواحل شنی حرکت و انرژی خود را از خورشید تأمین کند. همچنین هزینه‌های این روبات بسیار کم است.» این روبات کاملاً خودمختار که «سولارینو» نام دارد، از چهار پره گردان تشکیل شده است که روی یک صفحه صاف قرار گرفته‌اند. این سیستم امکان حرکت روبات را در محیط‌های ناهموار فراهم می‌کند. یک هدایت‌کننده مجهز به حسگر نیز قادر است موانع را تشخیص دهد و مسیر کار را به حداقل برساند. «سولارینو» با هدف اولیه هوشمند و بی‌سر و صدا بودن ساخته شده و در راستای قانونی توسعه یافته است که براساس آن حتی سواحل تفریحی ایتالیا نیز باید جزء سیستم نظافت شهری قرار گیرند و طبق آن شهرداری موظف است سواحل را همانند خیابان‌های شهر نظافت کند.

ساخت نسل جدید توربین‌های بادی
یک شرکت انگلیسی با الهام از دانه‌های درخت چنار نسل جدیدی از توربین‌های بادی دور از ساحل را عرضه کرده است که می‌تواند ۱۰ مگاوات انرژی تولید کند. به گزارش مهر این توربین بادی جدید را که از نوع توربین‌های بادی دور از ساحل و ویژه نصب در دریا است، شرکت انگلیسی Wind Power Ltd با الهام از دانه‌های درخت چنار تولید کرده است. نمونه‌های اولیه این توربین بادی غول‌پیکر و دور از ساحل ۱۳۰ متر ارتفاع دارند که در حالت باز بودن پره‌ها، ارتفاع آنها به ۲۷۰ متر می‌رسد. داربست این توربین کابلی است و بر روی سکویی که طول آن حدود ۱۵۰ متر است، قرار می‌گیرد. قرار است این توربین در سال‌های ۲۰۱۴-۲۰۱۳ وارد بازار شود. این دستگاه ۱۰ مگاوات انرژی تولید کند. این میزان انرژی حداکثر سه هزار خانواده کافی است. دانه‌های درخت چنار به دلیل بال‌های ۷ متری که دارند به صورت مارپیچ روی زمین می‌افتند. در این پروژه محققان دانشگاه کریفیلد، شرکت رولزرویس، بریتیش پترولیوم و شرکت شل نیز حضور دارند و در تلاشند میزان تولید انرژی این ژنراتور را به ۲۰ مگاوات برسانند. به تازگی «کریس هان» وزیر انرژی انگلیس با تأکید بر اینکه هیچ پولی برای ساخت نیروگاه‌های هسته‌ای جدید وجود ندارد، خواستار ساخت بزرگ‌ترین مراکز بادی در این کشور شد.

کلدانی که هنگام تشنگی گیاه روشن می‌شود
یک جوان انگلیسی موفق به ساخت گلدان هوشمندی شده است که وقتی گیاه نیاز به آب داشته باشد، به طور خودکار روشن می‌شود. به گزارش ایسنا این گلدان هوشمند سسینگال هشدار ارسال می‌کند. «تاتالی کینگ» که طراح این گلدان هوشمند موسوم به «تیولپ» است، درباره طرح جدید خود گفت: «وقتی میزان دما، نور و رطوبت درون گلدان در حد مطلوب نباشد، حسگرهای داخل آن این وضعیت را شناسایی می‌کنند و کف گلدان به رنگ قرمز روشن می‌شود.» وی این طرح ابداعی را به عنوان یک پروژه دانشگاهی ارائه کرده و امیدوار است برای باغبان‌های تازه‌کار و نگهدارندگان گیاهان خانگی و آپارتمان مفید باشد. نمونه اولیه این گلدان هوشمند که طراحی آن هشت ماه طول کشیده، حای حسگرهای رطوبتی و حرارتی در درون و یک حسگر نوری در بیرون از گلدان است.

فیلمبرداری خانگی با دوربین سه‌بعدی
یک شرکت ژاپنی تولیدکننده محصولات الکترونیکی مصرفی دوربین جدیدی عرضه کرده است که تصاویر را به صورت سه بعدی فیلمبرداری می‌کند. به گزارش مهر پس از تلوزیون‌های سه‌بعدی سونی و پخش‌کننده‌های بلوری، اکنون نوبت به پاناسونیک رسیده است که در عرصه فناوری‌های سه‌بعدی گام بردارد. این شرکت ژاپنی یک دوربین فیلمبرداری سه‌بعدی خانگی به نام HDC-SDT750 تولید کرده است که از ابتدای پاییز وارد بازار می‌شود. این دوربین فیلمبرداری خانگی سه‌بعدی می‌تواند تصاویر سازگار با تلوزیون‌های سه‌بعدی را تهیه کند. این دوربین به HDC-SDT750 به لنزهایی مجهز است که تصاویر سه‌بعدی این لنزها دو فیلم می‌گیرند، یکی برای چشم راست و یکی برای چشم چپ که وضوح تصویر برای هر چشم ۹۶۰ در ۱۰۸۰ پیکسل است. این دوربین سه‌بعدی پاناسونیک از عملکردهای متنوعی مثل سیستم حسگرهای MOS3 با افت صدا را بهبود می‌بخشد، حالت Intelligent Auto و انواع مختلف کنترل‌های دستی برخوردار است. این دوربین ویدئویی جدید یک تثبیت‌کننده اپتیکسی تصویر HYBRID O.I.S دارد که حتی زمانی که زوم در حداکثر حالت خود است امکان تهیه یک فیلم با وضوح تصویر بالا را فراهم می‌کند. پاناسونیک برای داشتن بهترین سرعت ضبط تصاویر سه‌بعدی، استفاده از کارت‌های Secure Digital کلاس ۱۰ را پیشنهاد می‌کند. یک کارت حافظه ۴ گیگابایتی برای ضبط یک ساعت فیلم سه‌بعدی کافی است.